

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

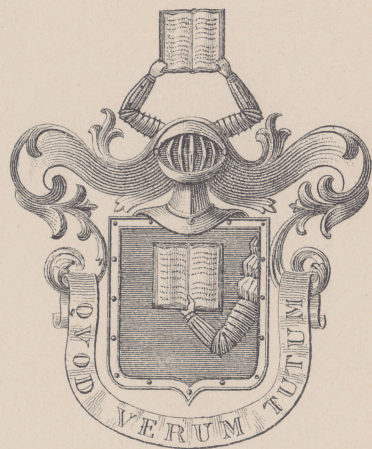
mm
0
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80

Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Trondhjem.

En historisk Vise om
den berömda Ridder Hr.
Bryning.

Kbh i. a.

V box 37:1089

Honnorsveets

En
Historisk Bise

om

den berømte Ridder

Hr. Bryning

og

**Princessen af Engelland, Kong
Edwards Datter,**

som

begge efter Kongens Død kom til lykkelig
Egteskab og Regjering, dog først efter at
Ridderen længe havde siddet fangen.

Alle unge elskende Personer til en Fornøielig
og underholdende Læsning.

K i s b e n h a v n,
faaes tilkjøbs hos Bogbinder Trublers Cafe
i Alfegaden No. 107.

V box 37:1089

1
Der var engang en Ridder, dertil en Riddersøn,
som gjorde til sin Fader saa ydmyg en Bøn
om Orlov og Forlov :;
at ride hen til De, og fæste sig en Nøe.

2.
Han Orlov strax erholder, og sadler Gange graas,
fra Fædrelandet han gladelig mon gaae,
Hr. Brynning hedde han :;
han var den gjevnest Held, som kunde staae i Feldt.

3.
Han mange Lande reiste i Narene vel fem,
hans ridderlige Rygte kundajordes udi dem;
saamangen Jomfrue skjon :;
ham elsked' inderlig, den Ridder agted' ei slikt.

4.
Den Herres Hæ til Engelland allene stod nu hen,
hvor han sig vented' Lykke og usformækt en Bøn
Han lykkelig did kom :;
paa ridderlig Maneer, som andre Riddere seer.

5.
Den Herre mon Lovre i den kongelige Stad,
ved Kongens eget Taffel han daglig fik sin Mad,
hans Hu saavidt omrandt :;
Han tænkte da først paa, hvor det med ham vil gaae.

6.
Den heiligste Princesse, som nogen havde kjendt,
var Kongens egen Datter af Engelland; og den
Hr. Brynning har saa tier :;
som tusind Tønder Guld, dog hemmelig i Skjul.

7.
Hun ønskede sig og tænkte i Tanker ofte saa,
Gud give, at Hr. Brynning mit Hjertelas kuns saae!
jeg haabe torde da :;
enten at glædes og see, eller Døden at see.

8.
Bisnok er mig frafalden min Nøder sm og god,
den Corrig er kuns liden, snart intet derimod
hvad Elskov mig nu gjør :;
for denne Riddersøn; o Himmel, hør min Bøn.

9.
Min Willie ved Nennen at lade ham forstaae,
det tør jeg ikke vove, hvad jeg skal finde paa?
det stod mig og ei smukt :;
at skrive udi Løn for Ridderen saa skjon.

10.
Hr. Brynning saa saare i Jomfrues Tanker laae,
hendes Blod sig saa forandred', saa ofte, hun ham saas
den Ridder ligesaa :;
af Kjerlighed til hiin maa høre blegen Kind.

11.
Ach vee? ulykkeligen er det mig kommet paa,
jeg elsker den saa høielig, som jeg kan ikke faae,
og hun veed et deraf :;
dog, om hun vidste det, det blev kuns min Fortred.

12.
Hvad skulde hun vel agte en fremmed Riddersøn?
vel andet ham give, end Døden brat til Løn?
selv jeg det heller saae :;
at døe i Morgen Dag, end leve med Mishag,

13.
Og der forblev den Herre tilfulde nu et Nat,
hans Glæde var kuns liden, hans Corrig meget stor,
hans Kinder gjortes bleg :;
for Elskovs kjerlig Sag, som mangen denne Dag.

14.
Nu herpaa Englands Konge saa taler til sin Svend;
hvi sørger vel Hr. Brynning, den bedste af mine Mænd,
hvad kan vel fattes ham :;
gjør elskov ham mon det eller anden Fortred?

15.

Og Engellands Konge til ham selv taler saa,
Hr. Brynning, I sørger, jeg kan det let forstaae,
begjer kun alt af mig ;:
uden Guldkronen fin, og dertil Datter min.

16. Hr. Brynning.

O naadige Herre, jeg sørger kun derfor,
min Fader, som jeg havde er i den sorde Jord,
og Kjærest min er død ;:
jeg er af Livet kjed, at doe er jeg bereed.

17.

Og see, derfor blegne mine Kinder især,
dog meest for denne ene, som jeg har havt saa kjær,
den deiligste blandt dem ;:
som Lykken blid gav Brød. Gud give, jeg var død!

18. Kongen.

O hold kun op at sørge, og aflæg Sorgen snart,
jeg veed saa riig en Uedeling: af jer skal blive et Par,
hun er min Slegtfruevis ;:
hendes Datter saa god, hun blive skal din Brud.

19. Hr. Brynning.

Stor Tak, min naadig Herre, i dybeste Respekt,
troe aldrig, at hans Hoerung' jeg tage vil tilagt',
jeg vilde ikke det ;:
mine Venner spørge skuld' for tusind Lønder Guld.

20. Kongen.

Og hør mig, min Hr. Brynning! tag Dig det ei saanær
Du maa dog ei saa blegne, hun er Dig fuld vel værd,
to Sneve Lønder Guld ;:
med hende vinder Du: hvad synes Du da nu?

21. Hr. Brynning.

Mig synes nu som forhen, og svarer end dertil,
den Hoerung' jeg ei elsker, langt mindre have vil,
om jeg end halvt jer Land ;:
med hende kunde faae, betænkte jeg mig dog.

22. Kongen.

Og viid da, dierve Ridder! soragter du mit Land,
dertil min Slegtfred Datter, det deilig Ulliesand,
det skal Dig ikke meer ;:
tilbydes nogen Tid, paa Konge Eed Du liid.

23.

Kong Eduard ind lod byde nu sin tappre Mænd,
I binde mig Hr. Brynning, i Laarnet hen ham send
til Morgen den Dag ;:
sit Liv han lade maae, fordi han svarede saa.

24.

Hvad nagende Smerte Prinsessen strax da fik,
er ikke at beskrive, tilsengs hun derpaa gif,
og hun var næsten død ;:
den Stund hun hørde det, hvad Ridderen var skeet.

25.

Næstfølgende Morgen de førde hannem ud,
den kongelig' Prinsesse nu sukkede til Gud,
og Laarnerne de randt ;:
paa Jomfruekinden ned for Ridderens Fortred.

26.

Forbandet da saa være den stemme Slegtfruevis,
den deiligste Ridder maae lade nu sit Liv,
o Himmel give at ;:
jeg ingen Tid var født, Gud give jeg var død.

27.

De kom da nu med Ridderen paa Pladsen alt herud
han inderlig mon sukke og haabede paa Gud,
og tænkte saa ved sig ;:
min Sjæl Gud naadig vær, og den, som jeg har kjær.

28.

Derpaa til ham fremtrædte Kong Eduard nu paa Stan
og haver du en Kjærest udi et fremmed Land,
og ydmyg beder mig ;:
om Skaandsfel naadelig, da løs jeg giver Dig.

